

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Рік 1920.

Видано дня 17. лютого.

Ч. II.

Ч. 14.

Ч. 754. В справі поборів гр. кат. духовенства.

Подає ся до відомости Всеч. Духовенству слідуочий рескрипт в. Намісництва.

„З галиц. Намісництва

Ч 9781 XI в
1210

Львів дня 1. лютого 1920.

До Високопреподобної гр. кат. Епископської Консисторії в Перемишлі.

На основі уповажнення Міністерства віроісповідань релігійних і публичної просвіти з дня 21. січня 1920

Ч. 10709/4772 повідомляю Високопреподобну Консисторію, що рівночасно поручаю Урядам податковим, аби виплачували сталі побори гр. кат. духовенства, дари з ласки і датки на вихованє вдовам і сиротам по сьвященниках не від 1 листопада 1918 взгядно 1 червня 1919 як то попередно заряджено, лише від дня залеглости.

При виплатах тих поборів згядно дарів з ласки датки на вихованє, мають перципієнти виказати ся книжочками платничими згядно доказати в інший спосіб, що залеглої належитости не побрали, як також умістили на квіті деклярацію, що на рахунок залеглих поборів не

одержали жадної належитості ані зачету в касах державних під сю пору урядуючих, ані також з інших згідно інституцій.

Прошу Високопреподобну Консисторію щоби схотіла о тім зарядженю в відповідний спосіб повідомити духовенство, вдови і сироти по священниках. Заразом прошу повідомити інтересованих, що о скільки ходит о виплату залеглих належитостей, які не суть стало на приписі в книгах Уряду податкового, лише суть признавані окремими зарядженнями як о ремунерації за заступства, до тації сотрудників *ad personam*, додаткі п'ятилітні і пр. винні інтересовані взновити сю справу за посередством Високопреподобної Консисторії о повідомленє духовенства, аби о скільки хто має яку претенсію з титулу не виасигнованя за час перед 1. листопада 1918, згідно перед 1. червня 1919.

Внесені так поданя схоче Високопреподобна Консисторія предложити Намісництву покликуючись на евенуально свої попередні письма догичної справи.

Генеральний Делегат Правительства

ГАЛЕЦКІ.

У власнім інтересі Всеч. Духовенства, а іменно, щоби поданя могли бути скоро полагоджені, поручаєся при прошенях до Еписк. Консисторії о асигнату поборів які не суть сталими, подавати докладно дату і число під котрим було вже перше внесено таке прошенє, як також дату і число рішеня Еп. Консисторії в тій справі.

З Еп. Консисторії гр. обр.

Перемишль, дня 12. лютого 1920.

Ч. 15.

Ч. 839. В справі признаня надзвичайного додатку дорожнього вдовам і сиротам по священниках.

Подає ся до відома Всеч. Духовенства, що вис. Намісництво повідомило Еписк. Консисторію рескриптом

з д. 7. лютого 1920 Ч. $\frac{10085}{1258}$ XI. б. що закон з дня 31. липня 1919 В. з. д. ч. 65 поз. 392 о признаню надзвичайного дорожнього додатку має примінене також і до вдів і сиріт по гр. кат. священиках, що побирають дар з ласки або даток на виховане з релігійного фонда.

В цілі признання і виасигнованя того додатку мають інтересовані особи внести подане **прямо** до Намісництва, долучаючи посвідчене громадської зверхности в котрій постійно мешкають, potwierdжене через дотичне Староство, зглядно у Львові і Кракові через Дирекцію поліції.

З Еп. Консисторії гр. обр.

Перемишль, дня 15. лютого 1920.

Ч. 16.

Ч. 66/Орд. Подяка за жертви в користь сиріт „Епархіяльної Поміч“

Не маючи на разі можності з причини технічних перепон видавництва „Епарх. Відомостей“ виказати подрібно всіх Вп. П. Т. Жертводавців, які спонукані покликом Епископського Ординаріату з дня 11. грудня 1919, ч. 639/Орд. зложили з нагоди Празника Христового Різдва коляду в користь сиріт приміщених через Товариство „Епархіяльна Поміч“ в Перемишлі, просить Епископський Ординаріят Всечесних Отців заявити в Його Імени всім Добродіям сиріт за кожду хочби і найдрібнішу лепту Його найщирійшу подяку. Подрібний виказ імен жертводавців буде поданий до відома загалу ще перед Великодними Святами.

З правдивим вдоволенем приходить ся Еписк. Ординаріатови ствердити, що на згаданий поклик поспішили з помочію з малими виїмками всі парохії нашої Епархії так, що надіслані до тепер жертви перейшли вже квоту пятьдесят тисячів корон. Правда, що Заряд II-ої Секції Тов. „Епарх. Поміч“ змушений був обернути весь сей гріш на біжучі видатки, однак Еписк. Ординаріят має певну надію, що за почином Всеч. Духовенства і зорганізованих через нього осібних в тій цілі парохіяльних

комітетів, ціла наша Епархія поспішить сиротам зі ще обильнішою помічю з нагоди сегоднішніх Великодніх Свят.

Епископський Ординаріят дякує крім сего особно Всечесним Отцям за переведенє збірки між парохіянами, через що вони причинились до так красною успіху сего діла християньского милосердія.

З Еп. Ординаріату гр. обр.

Перемишль, дня 16. лютого 1920.

Ч. 17.

Ч. 875. Конкурс на опорожнені парохії.

З покликом на ч. 428 І-го числа Епарх. Відомостий з р. 1920 стор. 7, і під тими самими услів'ями виставляють ся з речинцем до 31. марта 1920 слідуєчі опорожнені парохії:

ден. Добромильський: 1) Мігова, 2) Посада риботицка;
ден. Жунотинський: Розлуч;
ден. Каньчуцький: Кречовичі.

З Еп. Консисторії гр. обр.

Перемишль, дня 17. лютого 1920.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

о. Стефан Мацюрар

Канцлер.